

Haberler > Yazarlar > Murat Yetkin > Gazeteciler ve siyasetçiler hapisteyken adil devlet

Murat Yetkin

Gazeteciler ve siyasetçiler hapisteyken adil devlet

11 Eylül 2017

Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan ABD'yi eleştirirken, Önemli olan büyük ülke olmak değil, adil devlet olmak” dedi ya, katılmamak mümkün değil. Tabii bu sözü gazeteci meslektaşlarımızın tahliyesini umutla beklerken desteklemenin nasıl olacağını sorarsanız, adaletin bizdeki durumuna da aynı açıdan bakmamız gerekecek; buyurun beraber bakalım.

İki gün önce HDP eş-genel başkanı Selahattin Demirtaş'tan, benimle beraber yüzlerce meslektaşına gönderildiği anlaşılan bir mektup aldım. Demirtaş, malum gözaltına alındığı 4 Kasım 2016'dan bu yana, on aydan fazladır tutuklu, halen Edirne cezaevinde ve henüz mahkeme önüne çıkarılmadı.

Ne zaman çıkarılacağı da belli değil. Şimdiye dek iki mahkeme, savcılar tarafından önemli kısmı Meclis'te ve Meclis dışındaki konuşmalarıyla terör örgütüne yardımcı olmakla suçlanan Demirtaş'ın dosyasına bakmayı reddetti.

Demirtaş mektubunda “zaten yargılayamazlar” demeye getiriyor. Buna gerekçe olarak da 20 Mayıs

2016'da Meclis'teki oylamayla değiştirilen Anayasanın milletvekili dokunulmazlıklarıyla ilgili 83'üncü maddesini gösteriyor. Mektubunda, Meclis oylamasında dokunulmazlıkların o tarihe dek olan soruşturmalar için kaldırıldığını, sonrası için olduğu gibi devam etmesine karar verildiğini, bunun da "vahim bir hata" olduğunu, çünkü şu anda kendisinin ve diğer (şu anda dokuz) HDP milletvekillerinin tutuklu oldukları halde dokunulmazlığa sahip bulduklarını yazmış.

Muhtemelen yargıç karşısına çıktığında yapacağı savunmanın parçası izlenimi veren mektubunda "Tutuklanmamız yargının değil, siyasetçilerin ihtiyacına binaen yapılmıştır" demiş Demirtaş; "Bizleri FETÖ yargısının önüne attılar".

Yargının neredeyse üçte birinin terörle bağlantı suçlamasıyla meslekten çıkarılmasının toplumda yargıya güveni zedelediğini Adli Yıl açış konuşmasında Yargıtay Başkanı İsmail Rüştü Cirit de söylemişti hatırlayacaksınız. Bunun öncesinde de Adalet Bakanı Abdülhamit Gül'ün son Kanun Hükmünde Kararname ile askeri savcı ve hâkimlerin sivil mahkemelerde görevlendirmesini, mahkemelerin adalet dağıtmakta yetersiz kalışıyla ile izahı vardı.

Soruşturma açılmış vekillerin dokunulmazlığının kaldırılması önce Cumhurbaşkanı Erdoğan tarafından ortaya atılmıştı. Ancak Meclis oylamasında AK Parti'nin yanı sıra MHP ve CHP de destek olmuştu.

Kaderin ve siyasetin cilvesi olarak, yargılanıp hakkında mahkûmiyet kararı verilen vekil de CHP'li Enis Berberoğlu oldu. Berberoğlu'nun Suriye'ye giden askeri yardım hakkında (aslında büyük kısmı daha önce yayınlanmış ama sonradan yasaklanmış) bazı bilgileri Cumhuriyet gazetesine verdiğini iddia ediyordu savcı ve bu nedenle mahkeme de onu terör örgütüne yardım ve casusluk gibi ağır bir kararla 25 yıla mahkûm etti. Berberoğlu'nun aynı gün, 14 Haziran'da hapse konması CHP lideri Kemal Kılıçdaroğlu'nun ertesi gün 25 gün ve 450 km sürecek Ankara-İstanbul "Adalet Yürüyüşüne" başlamasını tetikledi. Hem yürüyüşte hem de sonraki "Adalet Kurultayında" Kılıçdaroğlu adaletsizliği Türkiye'nin en büyük sorunu ilan etti.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın CHP'ye teröristlerle aynı çizgide olduğu, hatta Mustafa Kemal Atatürk tarafından Kurtuluş Savaşının bitiminde kurulmuş CHP'nin "yerli ve milli olmadığı" suçlamalarında bulunması bu süreçte başladı. (Bu arada, CHP'nin kendisine kuruluş tarihi olarak aldığı 9 Eylül İzmir'in Kurtuluşu törenlerinde, Başbakan Binali Yıldırım'ın mevcudiyetinde Mustafa Kemal-Tayyip Erdoğan sloganlarının birbirine karşı atılması iyi bir gelişme olmadı; konumuz değil ama geçerken kaydetmek gerekiyor.)

Erdoğan 8 Eylül'de, ABD mahkemesinin Zafer Çağlayan kararını eleştirirken CHP'yi terör örgülerine destek vermekle bir kez daha suçladı; bununla FETÖ ve PKK'yı kast ediyordu. Örnek olarak ise CHP'li Sezgin Tanrıkulu'nun, silahlı insansız hava araçlarının Hakkâri'de PKK'ya karşı yürütülen bir harekâta sivilleri de vurduğu açıklamasını verdi. Kılıçdaroğlu'nun yerli ve milli İHA'ların terörle mücadeledeki başarısıyla övünecek yerde karalanmasına göz yummakla suçladı; yerli İHA'lar –diğer tartışmalar bir yana- yetenekli ve başarılı bir mühendis olan damadı Selçuk Bayraktar'ın tasarım ve üretimiydi.

Erdoğan'ın konuşmasından kısa süre sonra savcılık Tanrıkulu aleyhine terör örgütüne yardım soruşturması başlattı.

Aslında Tanrıkulu'na ilk tepkiyi vermiş olan İçişleri Bakanı Süleyman Soylu da, o saldırıda yaralanan kişinin o noktada PKK'lı bir teröristle buluştuğunu kabul ettiğini açıkladı, İHA'lar kullanılmaya başladıktan sonra şehir verilmediğini söyledi. Tanrıkulu ise sorduğu sorunun cevabının bu olmadığını, gerçek ortaya çıkana kadar da tehditlere rağmen sormaya devam edeceğini söyledi. Tanrıkulu ayrıca kendisine yönelik soruşturma başlatılamayacağını, çünkü bunun Anayasanın milletvekili dokunulmazlığıyla ilgili 83'üncü maddesini ihlal anlamına geleceğine söyledi.

Böylece yazının başına, siyasetçilerin hapse girmesiyle ilgili 83'üncü maddeye dönmüş oluyoruz.

Ama yargı üzerine yürüyen tartışmaların bir başka boyutu da tutuklu gazetecilerin durumu... Üstelik bu durum Cumhurbaşkanı Erdoğan nezdinde şu anda özellikle de Avrupa Birliği (AB) ve Avrupa Konseyinden (AK) Türkiye'ye gelen sert eleştirilerin en önemli kaynağı. O kadar ki, Almanya Başbakanı Angela Merkel, Deniz Yücel ve diğer Aşman uyruklu gazetecilerin durumunu 24 Eylül seçimleri için yürüttüğü kampanyanın önemli bir parçası yapmış bulunuyor.

Bugün, 11 Eylül, Cumhuriyet gazetesinden meslektaşlarımız ikinci defa yargı önüne çıkacak. Uluslararası Basın Enstitüsü (IPI) Türkiye bölümü başkanı Kadri Gürsel, daha önce Fethullah Gülen'in yasadışı örgütlenmesini yazdığı için hapsedilmiş Ahmet Şık, Cumhuriyet gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Murat Sabuncu ve Cumhuriyet Vakfı Başkanı Akın Atalay hem PKK, hem de Fethullahçılarının yasadışı örgütlenmesine yardımcı olmak suçlamasıyla ömür boyu hapis cezası istemiyle yargılanıyorlar.

Sadece onlar değil, Türkiye Gazeteciler Cemiyeti (TGC) kayıtlarına göre 160 gazeteci ve medya çalışanı var hapishanelerde; maalesef dünyada birinci sıradayız bu konuda. Aralarında Nazlı Ilıcak, Ahmet Altan, Mehmet Altan, Ali Bulaç, Turan Alkan gibi, Fethullah Gülen çizgisinde yayın yapan (ve şimdi kapatılmış olan Zaman, Bugün, Taraf gibi) gazetelerin yazarları da var, (PKK çizgisinde yayın yapmakla suçlanan Özgür Gündem'den) İnan Kızılkaya, ona destek verdiği için hapse konulan Murat Çelikkhan da, Murat Aksoy da, sosyalist çizgideki Birgün'den Mahir Kanaat da.

Gazeteci örgütler, görüş ayrımı yapmadan, yazdıkları ve söyledikleri nedeniyle hapiste olan gazetecilerin tutuksuz yargılanmasını, tutukluluğun kendi başına bir cezaya dönüşmemesini talep ediyor.

Türkiye olağanüstü hal altında yargı bağımsızlığı ve basın özgürlüğünün durumu nedeniyle Avrupa'dan bu tartışmalar nedeniyle sert eleştiriler alırken, bir de ABD ile yeni sorunlar çıktı.

Fethullah Gülen ve örgütündeki isimlerin iadesi, en azından haklarında yasal işlem yapılması zaten yeterince ciddi bir sorundu.

Bunun üzerine geçen hafta önce Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Mayıs ayındaki Washington ziyareti sırasında protestocuları tartaklayan korumaları hakkında tutuklama kararı verildiği haberi geldi. Daha onun tepkileri veriliyorken de Zafer Çağlayan ve Halk Bankası eski genel müdürü Süleyman Arslan hakkında verilen tutuklama kararı çıktı; her ikisi de İran'a ambargoyu delmekle yargılanan Reza Zarrab'la olan para ilişkileri nedeniyle.

CHP lideri Kılıçdaroğlu bu durumu "Utanç verici" diye niteledi; "Bizim mahkemelerimiz yok muydu

yargılayacak?” diye sordu.

Aslında hatırlayacaksınız, 17-25 Aralık 2013 soruşturmalarında Çağlayan hakkında da, yatak odasında ayakkabı kutuları içinde 4,5 milyon dolar bulunduğu açıklanan Arslan hakkında da dosyalar hazırlanmıştı. Ancak bu dosyalar daha sonra düştü, davalar kapandı, soruşturmaları açan savcı ve hâkimler “FETÖ üyeliği” gerekçesiyle yargılanıyor. Zaten Erdoğan’ın 2002-2012 arasında dayanışma içinde olduğu Fethullah Gülen ile iplerini kopartan da “ihamet” olarak nitelediği bu soruşturmalar olmuştu; 15 Temmuz’a daha bir buçuk yıl vardı.

Erdoğan işte Çağlayan hakkındaki Amerikan mahkemesi kararına teki verirken söyledi “Önemli olan büyük devlet değil, adil devlet olmak” sözlerini.

Biz buna hukuk devleti de diyoruz, Anayasamızın ikinci maddesi de Türkiye’nin “demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti” olmasını şart koşuyor.

Katılmamak elde mi?

HER YERDE HÜRRİYET

DİĞER KANALLAR

[Facebook](#) [Twitter](#) [RSS](#)

[Kişisel Verilerin Korunması](#)

[Hürriyet Kurumsal](#)

[Bize Ulaşın](#)

Hürriyet
com.tr

© Copyright 2022 Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş